

קובץ עזר למורה

התוועדות ג' תמוז

מפגשים עם הרבי

התוועדות

כוחה של התוועדות

אחת ההתוועדות של הרבי בהן זכה הרב יוסף יצחק גורביץ' להשתתף הייתה התוועדות שבת כ' חשון התשל"ה. במהלך ההתוועדות הוא שם לב להתרחשות מעניינת – מאחורי הרבי ישב אדם בעל חזות מכובדת ולא חרדית בעליל. בשעה שהחלו לנגן את ניגון ד' בבות החל אותו אדם לממורר בבכי תמרורים, עוד שם לב שאדם נוסף שהיה באולם, רב מוכר מאד שהיה נלחם רבות בתנועה הרפורמית והקונסרבטיבית (תנועות של יהודים שאינם מתנהגים כפי רצון ה') יצא מההתוועדות בכעס ברגע ששם לב לאותו יהודי היושב מאחורי הרבי.

לאחר אותה שבת פרסם אותו הרב מאמר ביקורת בעיתון בו הוא כותב כי הוא מתפלא על חסידי חב"ד שאפשרו לאדם בעייתי כל כך - ליטול חלק בהתוועדות קדושה שכזו במחיצת הרבי. (הוא כמובן התכוון לאותו אדם שישב מאחורי הרבי במהלך ההתוועדות).

שבוע לאחר מכן, פורסמה תשובתו של אותו אדם בה הוא כותב: 'הנני מאחל לך שתזכה להגיע להתעוררות תשובה כזו כמו שהייתה לי בהתוועדות עם הרבי - בעת תפילת נעילה שלך ביום כיפור...'

מאותה התוועדות החל היהודי אט אט לשמור תורה ומצוות עד ששב לגמרי לחיק היהדות.

להרוות הצמא

עוד מספר הרב גורביץ', כי אחת ההתוועדות בהם השתתף הייתה התוועדות שמחת תורה תשמ"א. ברגע מסויים במהלך ההתוועדות חש הרב גורביץ' כי הוא צמא מאד וממש חייב לשתות. באותם רגעים ממש החל הרבי לדבר ולבאר את המילים שאומרים בשמחת תורה: 'לעושה נפלאות גדולות לבדו' – הרבי הסביר שיש פעמים שהקב"ה עושה 'נפלאות' - פעולות מיוחדות בעולם הזה אך הם 'לבדו' – הבן אדם לא חש בכך ולא מכיר בחשיבותם.

ואז אמר הרבי: לדוגמא, הולך ילד יהודי במנהטן, ובצד הרחוב עומד כבר עשרות שנים גוי שמוכר בקבוקי שתיה, ואותו ילד קונה בקבוק שתיה ולפני שהוא שותה הוא מברך עליו "ברוך אתה ה' אלוהינו מלך העולם.. שהכל נהיה בדברו".

אותו ילד לא יודע שכל מנהטן, כל הרחוב, כל עגלת המשקאות ובקבוק השתיה לא נבראו אלא בשביל שאותו ילד יהודי יוכל לברך ובכך להעלות אותם לקדושה..

הרב גורביץ' מספר שכאשר הרבי סיים לדבר הוא חש שהצמא עבר כלא היה...

יחידות

חדר מלא באבנים

מספר המזכיר הרב גרונר: חסיד אחד שהיה מגיע לרבי מדי שנה בשנה, הפסיק להגיע במשך כמה שנים. יום אחד שוב הגיע לרבי, כשנכנס ליחידות התעניין הרבי אם קרה משהו. השיב החסיד כי ביקש לחסוך לרבי דאגות.

"אתה רואה את החדר הזה?! שאלו הרבי והצביע סביב. "החדר מלא אבנים שירדו מליבם של יהודים שדיברו על מצבם. בחדר הזה נמצאות אלפי אבנים והוא יכול להחזיק את הצרות של כל עמ"י..."

הרגשה טובה

כשחסידים היו נכנסים אל הרבי ליחידות אחרי ההכנות הראויות, היו עומדים במהלך כל משך המפגש ביראת כבוד עצומה. אנשים שלא מחסידי חב"ד שהיו נכנסים לרבי, היה הרבי מציע להם לשבת.

פעם אחת הגיע שליחו של מלך מרוקו והתכוון להכנס ליחידות. כנראה שהבחורים שהיו מחוץ לחדר אמרו לו שלא ישב ולא יושיט יד לרבי לשלום לאות כבוד, כשנכנס האיש הושיט לו הרבי את ידו לשלום, אמר האיש לרבי: "הבחורים אמרו לי שלא נהוג להושיט יד לרבי..." חייך הרבי ואמר: "אל תדאג, לא אספר להם שהושטת לי את ידך..."

כך נתן הרבי הרגשה נעימה ותחושה טובה לכל אחד שנכנס לחדרו לשיחה.

חלוקות מיוחדות

הרבי בעולמות עליונים

מספר המזכיר הרב גרונר: במקרים רבים אפשר היה להוכיח כי בשעת חלוקת הדולרים הרבי היה נמצא בעולמות עליונים, והכל פתוח לפניו כספר. אני כשעמדתי ליד הרבי בכל אותן אלפי שעות חלוקה, ראיתי ניסים ומופתים של ממש מתגלגלים מתחת לשולחן.

הייתה אישה צעירה שסיפרה כי הייתה צריכה ברכה, ואף הכינה את דבריה להרצות לפני הרבי. אך כשעברה מול פני הרבי, לא הצליחה לפתוח את הפה מרוב פחד. למרות זאת בירך אותה הרבי וענה לה על כל שאלותיה...

פעם לאחר חלוקת דולרים, שאל אותי הרבי "מה אמרתי לאדם פלוני ומה לאלמוני?" או אז הבנתי כי בשעת חלוקת הדולרים הרבי נמצא לגמרי בעולמות עליונים...

שימת לב לפרטים

הרב דוב לבנוני - מומחה בעל שם לענייני בית המקדש השני. הגיע אל הרבי במעמד חלוקת הדולרים שנערכה - כמדי שבוע ביום ראשון, על מנת להציג בפני הרבי דגם בית המקדש השני מיניאטורי שיצר אשר בעזרת טכנולוגיה מתקדמת היה מדויק עד לאלפית המילימטר

כאשר הרבי הביט על ה"כבש" של המזבח, העיר מיד 'הכבש של המזבח צריך להיות ארוך יותר'.

לאחר הפגישה, הרב לבנוני בדק שוב את הדגם, והתברר שאכן כך, הכבש היה קצר בשלושה מילימטרים בלבד.

הרבי הבחין בהבדל של שלושה מילימטרים בהתבוננות כללית ותוך שניות בודדות...

רואה הכל

אירע מקרה שמחבר ספר הביא את ספרו לרבי, ומבלי שהזכיר מילה, נתן לו הרבי דולר נוסף באחלו "לרפואה שלימה". הנוכחים במקום התפלאו מאד, אבל כאשר אותו אדם שב לביתו התברר לו שבתו חלתה ונתקפה בחום גבוה ללא סיבה מובנת. מיד הוא נתן לה את הדולר של הרבי שתיתן לצדקה – והכל עבר..

זמן של גילוי

בהושענא רבה תשל"ט, כשחילק הרבי 'לעקאח', החליטו כמה מאנ"ש להפסיק את התור אחרי שעה וחצי, היות שחששו לבריאותו של הרבי, שכן שנה קודם לכן עבר הרבי אירוע לב קשה.

משפסקו החסידים בתור, חיכה הרבי לשווא לבאים והתבטא כך:

"יש זמנים של העלם ואז אסור להפריע. אך כמו כן יש זמנים של גילוי, וגם אז אסור להפריע. עכשיו הוא זמן של גילוי ואין להפריע", והרבי הורה לתת לחסידים להמשיך לעבור.